

GORI SRCA

VJERSKI TJEDNIK

GOD. VI.

ZAGREB, 20. SVIBNJA 1951.

EROJ 21

UČITELJ I DVA TABORA

Isus je razapet na Križu. Židovi Mu se rugaju: »Drugima je pomogao, a sebi ne može pomoći. Kralj je Izraelski, neka side sad s Križom, pa čemo vjerovati u Njega. On se uzdao u Božja, neka Ga sad izbavi, ako Mu je po volji, jer reče: Sin sam Božija» (Mt 27, 42-44). A što im odgovara Isus? Ništa. Nije ni došlo kvalo da Veličanstvo Božje poslušne ove bezbožne želje niskih robovskih duša.

Nije došlo kvalo, da istiniti veliki Svećenik prekine započetu Žrtvu. Nije došlo kvalo, da side s Križem, na koji je dobrovoljno uzašao. Bog i čovjek otvoreno očituje svoju najdublju poniznost. Gospodar slave prihvatač najveće poruge. Hoće da pokaže svoju genitativnu blagost. Bez ogorčenja podnosi sva ponizivanje i tuge. Hoće da pokaže nepomučenu ustrpljivost. On trije sate najstrašnije muke na tijelu i duši. Hoće da pokaže na najočitiji način svoju potpunu poslušnost Volji Božjoj. On je uživeni nad svoje neprijatelje tako, da nema nikakove mržnje u Njegovu srcu. On ih ne proklinje. On dospaje moli za njih.

I kad su se neprijatelji Isusovi htjeli narugati šutnji svoje Žrtve, tada je pomrčalo sunce, raspale se pećine, zastor se hramski razdere na dvoje i mrtvi ustadoše iz grobova. Strah obuze bogohulnike. A da ne moraju svoju tjeskobu pokazati pred narodom, zavode ga riječima: »Gledajte odobrenje odgozo, što smo jednoga lašca pribili na Križ. A narod pretražen treñnjom svemira, koji se zgrazio nad tom svom okrutnošću, udarao se u prsa i požurio se u vrat: »Kad vidje satnik, što se dogodi, stade slaviti Boga govoreti: Zajata ovaj čovjek je bio pravednik. I sve mnoštvo, koje se skupilo, da gleda ovo, kad vidje, što se zbilje, vraćalo se, bijući se u grudicu (Lk 23, 47-48).

U neprijateljskom taboru nije bilo veselja ni slavlja ni slijedeci dan, kad je Raspeti već počivao u grobu, premda je grob bio začepaćen, i vojnička straža bila postavljena na nj. Mučilo ih je to, što će biti najveća sramota, ako sve mјere opreznosti ne budu koristile, i njihov se sramotni žim pred cijelim svijetom otkrije uskršnjućem Spsisteljevom.

I ono se uistinu imalo dogoditi, na što su sa strahom pomislili neprijatelji Sina Božjeg. I doista na uskršnje jutro izade iz groba Isus kao junak pobednik. On je tim učinio svoje najveće čudo. Svojim uskršnjećem je pokazao, da je gospodar nad životom i smrću. Dobrovoljno je On svoj život položio, svojom smrćom ga je povratio.

Na Saducejima i Farizejima je ostala vječna sramota, da su bili grozni ubojice Boga-čovjeka. A ta

sramota tereti ih u svjetskoj povijesti, što su bili toliko smiješni, da su se pozivali na spavajuće svjedočstvo u procesu o uskršnjućem Kristovom. Krist je doduše na Križu umro, ali je svojom pojmom i svojim uskršnjećem postao mnogima uzrokom propasti ili uskršnjuća i spaženja do konca svijeta. Zbog Njega se n'ime dijeli čovječanstvo na dva tabora. On je ugaoni kamen, na kojem jedni grade svoju vremenu i vječnu sreću, a drugi je razbijaju. Postao je kamen smutnje za one, koji se obole svojim, a ne Božjim znanjem, zemaljskim bogatstvom i užicima uoga svijeta. Ne snije nas čuditi, što Krist ima uvijek neprijatelje. On je rekao: »Na mene mrzi svijet, jer je svjedočim za njega, da su njegova djela zla» (Lv. 7, 7). — Jer svaki, koji čini зло, mrzi na svijetlju i na idek svijetlju, da se ne dočaku njegova djela» (Lv. 3, 20). Dokle god bude grijeha na svijetu, Krist će imati protivnika, a s Njime i katedralku Crkva, u kojoj On živi i dijetruje.

Još je Krist rekao: »I blago onemu, koji se ne sablazni o menem» (Mt 11, 6). Ali broj onih, koji se sablaznuju radi Krista, je velik. Često se načlost pokazuje strastveno provljenje Njemu ne samo u višim krugovima, nego se pokadašto ono nade i u širokim masama naroda.

Takovi protivnici će se uvrijediti, aki im mi rečemo, da su nevjernici. Obično se izgovaraju: da ne treba baš uvijek trčkarati po crkvama i bogoslužjima, da netko bude punik. Vladanje dostojno čovjeka može se provoditi i bez toga, a da se zato ne odriče svoje vjere. Sam dobar odgoj donosi fini način i pri-

stojnost. P. i samouzgoj a točnim i vjernim ispunjavanjem svojih dužnosti u zvanju, čuva čovjeka daleko od toga, da bude prost i neplenjen. A jer imaju saobraćaj s kršćanskom okolinom i to će ih još više uplemeni. Tako govore.

Istina je i to može biti, ali je to samo površina i dostatno za one, koji stvar ne promatraju dublje i kritički. Dručje na to gledaju oni, koji vide izu kulisa (zastora). A si-gurno to nije dostatno pred licem Boga-čovjeka. Takovi naime mogu imati mnoge naravne kreposti i prorodene u baštinske dobre osobine. A često to imaju samo od mudro proračunane obziornosti na društveni položaj i zvanično napredovanje. Ali to nije njihova nutrinija.

Pravo kršćanstvo hoće cijelog čovjeka: njegovu vanjsku i nutrijnu. Doista iskrema i plemenita čovjeka. Zbog takvoga je Krist došao. Takvoga je On, učio i žrtvavao se za nj. On hoće čovjeka, kojemu je istina i pravda nuda sve. **Koji je dijete Božje i baštinik kraljevstva nebeskoga. A to je nemoguće biti bez Krista.**

Zato je On i rekao: »Ostavite-meni, i ja u vama. Kao što loza ne može roditi roda same od sebe, tako ne ostane na trsu, tako i vi, ako ne ostanete u meni. Ja sam trs, vi lote. Koji ostaje u meni, i ja u njemu, on rodi mnogi rod, jer bez mene ne možete ništa učiniti. Tko u meni ne ostane, izbacit će se na polje kao loza, i osušit će se, i skupit će je, i uogan baciti, i gorjet će» (Lv. 15, 4-9).

Zato se čovječanstvo dijeli tako, da je u Kristu ili protiv Krista, uz Njegovu nauku ili protiv nje.

SVIBANJSKA PIESMA

Visine vedre i daleka šuma
Obavita maglom. Sunce zrake pruža.
Pored rosnog, vijugavog druma
Grm rascvalih divljih ruža.

Proljetno jutro. Livade miris
Na metvicu i ivansko cvijeće.
Zelena zob leluja u vjetru,
Razhusati žito naglo kreće

Na raskršću raspet Krist na križu visi
Raširenih ruku i spuštene glave.
Netko je do nogu čavlon proboden
Ostavio vjenčić potočnice plave.

Lice Mu je biljeno, tamna Mu je kosa.
Čelo očreno kapljicama znoja.
Iz oka Mu pada krpuna, teška zuza.
II' je možda sjajna i jutarnja rosa?

I dok zvono javlja ranu službu Božju,
I drndaju kola po rosnomu drumu.
Raširenih ruku blagoslovje Raspet
Livade i ljudje, poljane i šumu.

»Blagoslovljeno budi
sveto Trojstvo i nerazdijeljeno jedinstvo, slavimo Ga, jer uđi u našu svoje milosrđe.« (Tob 12, 6).

iz Uzaka na blagdan
preveslog Trojstva

Poniznost u riječi i djelu

Kada naš razum jasno vidi našu bljedu i ništavost, tada se u srcu budi osjećaj poniznosti u odnosu prema Bogu i ljudima. Taj osjećaj je prava poniznost, a ti vanjski čini jesu riječi, djela, vanjsko vladanje i cijeli naš vanjski život.

Ponizan čovjek ne će isticati svoje prednosti ni tjelesne ni dusevine. Ne će nikada ni spominjati svoga podrijetla, bogatstva, bogatih rođaka, svih talenta, znanja, dobrog vladanja, krediti i drugih djela. Budući naime da su takovi govoru puni tašnje i oholosti, ne pristaju onomu, koji teži za savršenstvo. Zato opominjaju starac Tobija: »Ne daj da oholost vlada tvjnjom osećajem i govorom.« Mogao bi tko reći: »Ja govorim o svojim djelima samo zato, da i drugi potaknem na takva djela. Ovo bi se moglo priznatiti čovjeku, koji je već daleko napredovao u krepostima, osobito poniznosti, jer nije pogibao, da će ga vlastite riječi zavestiti na krivi put samopodobnosti. No ne može se priznati onome, koje je istom zakoračio na put kreposti. Vrlo je pogibeljno, da mu se uvuce u srce radost nad svojim prednostima, a onda i oholost. Zato treba da se naše vladanje drži napukta. Svetog Pisma: »Drugi neka ti hvali, a ne tvaja usta, stranac, a ne tvore dane.«

Pravo ponizan čovjek govorit će na-daleko sebi, kad se takoči okolnosti stvara i tlo, i taj priznat će svoje pogreške po riječima Sv. Pisma: »Pravdeku osudjuje najprije sam sebe. Naročito će sevi, nego pojedinci, nego čak i posve nehotične zle misli i neuredna nagnuća. No opet govoriti pre drugima mnogo nije pretjerano o svojim pogreskama u koju nitko nije vjerio, bila bi prije ta-stina, nego poniznost, a sjetiti i ne ispravljati se, kad naše pogreške netko privoprijeda, to je osobiti znak poniznosti. Sveti Grigrac kaže: Ne smijemo po-ricati svojih pogrešaka, kad ih netko pred drugima iszioni. Srđiti se na to znak je oholost. Sv. Pahomije posjetio je jednom neki samostan, pa je naisao, kad su redovnici pieli košare. Pahomija sjedne k njima da i on plete. U to nađe jedan dječak, pa mu predbacai pred svima, da ne zna pesti košare. Pahomije ga mimo zamoli, da mu po-kaže, kako se pluti košare. Dječak mu po-kaže, I Pahomije le nastavio pesti po uputi dječaka, a da se nije ni najmanje povrijedio.

U djelima možu čovjek obitovali poniznost na dvi načina: prvi, da sam tražio posao, koji je nizak i koji ga ponizuje, a drugi, da spremno uzme takav posao na se, kad mu ga drugi predloži. Na prvi način možemo pohardtati bole-snike u njihovim stanovnicima, i pružati im u bolesti svaku uslugu, koju trebaju, kašto je to činila sv. Elizabeta. Možemo u kući, u zajednici, sviliti naj-veće poslove, od kojih svakog slave pred ljudima. No drugi način, da nam drugi određuju niske poslove, puho je teže vršiti, jer se često događa, da nam se nalože poslovi, koji su protiv naše volje, pa se o nama bude protivljenje, povreda, tašnja i oholost. Osim toga je teško podnijeti, kad nas drugi ponizuje. No valja znati, da na ovaj jedan zemlji nije nikad manjkalo ogovora, kleveta, uvreda, prezira, ljubomore, i neprijateljstava ovakih: ili onih, kojih nismo tražili, nego koje nam je sara Gospodin poslao, da name ponizi srce. O njima vela Sveti Pismo: U vatru se kuša zlato i srebro, a u peći poniznost i ljubimac Božji. Jedan je sveti redovnik, koji je bio mnogo napanđan, zapostavljan i porizvan, rekao: »Dobro je za mene i s pravom mi se to događa, jer svaka se krepost u poniznosti pre-pričuje.«

Saobracaj s drugima

Stara je riječ: da je čovjek čovjeku najveći neprijatelj. Kad to mi i ne bismo bili lori prije saslušali, dozvoliti bi nas u tome poučila dva prava svjetla rata. Čovjek i pozavale ljudi bio je deo isti stari. Pavao, koji je živio prije devetstvina vječeva. On je oijel svoj život razmišljao i prenjevao svijet i ljudi. On se na nekoliko godina povukao i u samotu. I tu je pretražio sve vlastne i dobitne svoga vlastita života. A na svjetskoj antropološkoj putovanju došao je u zemlje svih vladara. Svajdi je gledao istu sliku. Nasao je lude, koji su jedan drugome život pretvarali u muku i pakno. Nasao je lude, koji su si sami ustvarili najtragične časove života. Nasao je lude, koji su suzama ponašali slijaje djeće oči i kamenjem se nadevali na najudaljeniju zakutku ludskega zadovoljstva. Tako to bliva uvijek.

To je slika, nad kojom treba plakati! To hoće da to vidi, neka prođe ulicama i cestama, radističima i tvornicama, pisarnama i uredima, pa će vidjeti tako pojeđenaca, koji u svom neraspolaženju jedan drugomu ojađu život. Neki su u pothrvjetima, palaćama i obiteljima, kako se danju i noću oplašuju izbjeglošću srca, ukradenu nevinost, nemu i nestoga. Vidjet će bijedom ohromne potflešice i ponosne kuge, jer ludske ruke stvaraju takove nevolje i razražajo Božji blagoslov.

All nje je potrebno u svrhu podi svijetom i njegovim uredbama, tamnim i svjetlim. Ne valja ni reći, da je svemu tomu krija samo ludska zlost i opakost. Treba imati na pameti, da za kog fereti ludiški rod od prvih dana njegovih. Misli i nakase naime pojedinačna ldu svojim putovima i srca njihova je sve isto. I ta prastara razrodnost i nestoga se vječkovima povećavala i sve gnasnje to javljala tako, da je netko mogao s pravom ustriditi: ja te ova sviju stvari.

Otkada svečinja glava misli, odondo je zberka duhova i razdražuje u misljenoj prvi i posljednji uredak svih velikih i malih ratava, svih svadbi, nepratljivštava, nepravednosti, uobijsavaju, suza i zloba. Zato se s pravom kaže: čovjek je svečinka načelnici nepratljivi ili čovjek je čovjek grabežljivi vuk.

Krist je tako gledao na svijet. Zato mu je u dojniku spasovne riječi: »Ti moraš blaginjačiti kau samega sebe! I Njegov najmiliji i najduhovitiji učenik sv. Ivan postavlja je Njegovu nauku i učio: To je Njegovu nauku, da se Uzbjemo medu sobom! I sv. Pavao je isliočio i naglašavao: »Podneste jedan drugoga! To je tako mudro i jednostavno rečeno da bi obnovio lice zemlje, kad bi se to diralo. To je bolje i pječe od svoga, što je ista životna mudrost bilo kojega naroda i vremena farsilija.

Podnosiš jedan drugoga! I reditelj neka podnosi teret svoje djece. I dječa stanovodno mišljenje svujih reditelja, svaki su od njih i drugo vrijeme rođeni, rabi, vidjeli i naučili osobitosti tog vremena. Zato se može dogoditi, da su djece svujim nazorima, svujom nepratičljivošću i negladištu, teret rediteljima, reditelji svujim nazorima i svujom sporosću i starodost teret dječi. S jedne i druge strane je potreban ustupljivost. Reditelji neka misle, da su oni bili držljivi kau djece, a djece da su i njihovi učnici ostariji i omoljivo.

Podnosiš jedan drugoga, misleći i žene, kojih se povezali braćenim vezom, a možda ste po čudi jedan drugomu ludi kau djeće bliske i razdružiti vrsteva. Hrana strana svijeta. A treba da prelaziš svujom životom stanom zadržniku. Zajedno da se brinete i radite, berite i smijte se. Tko ad vao smade vise prekrjeli, više opredali, taj je veći, više ludi i više doprinosi hajkini stupajući traumom putem semajnikega života. Tu je jedan zlinski reciper: finisce obara obara jedan prema drugomu, pa teđe male luhke oprasiti i povravavati slabosti, indusi i glijepoti i sveje i svađe djece, i tako im dati majhni priznaje za njihov život.

Ceste nepravedne i nepratičljive težkoće, koje nisu namerile saobracati s drugim ljudima, čime nad život kriti, nisu potovanjem. Ali svaki, koji se svjekrši nudi sa samozveznjicom i venskom i s predizvukom, ide na bosanskih Bosnijevima. Kao je prvi i kameni put pređe i uspiješno na visoku planinu, kojuši što suvremeni ljudi.

Ceste nepravedne i nepratičljive težkoće, koje nisu namerile saobracati s drugim ljudima, čime nad život kriti, nisu potovanjem. Ali svaki, koji se svjekrši nudi sa samozveznjicom i venskom i s predizvukom, ide na bosanskih Bosnijevima. Kao je prvi i kameni put pređe i uspiješno na visoku planinu, kojuši što suvremeni ljudi.

SAMO JE ČOVJEK ĆUDOREDNO BIĆE

Ovaj vidljivi svijet, što nas okružuje, bogat je raznopravnim stvorovima i živiljkama, da je to bogatstvo za nas ogromno, um nedokudnost! Razlika dolazi odanje, što jedini čovjek ima razum i slobodu na volju. Jedini je čovjek, koji radi svijetom. Samo čovjek znače, zašto radi ovako. Na ruda, koje su već istrafene i stavljeni u pogon za dobrobit čovječanstva, do onih, koje su još neistražene. Ako će s vremenom doći red i na njih, jer ljudski duh ne miruje; sve hoće biti u sve korisno upotrijebiti. Tu je divlje bljivo carstvo! Na jednoj strani sitno evijeće, na drugoj strani orijačka stabla. Tamo negledjene i prljavu trazu, onamo egzotično bilje i drveće, da čovjek stane i nemno gleda, odake mu tolika ljeptota i draž. Tu je životinski svijet. Kolik je i kačko režit! Tko da ubrije i prouči sve vrste riba morskih, ili ptica nebeskih, ili zvijeri zemaljskih i konačno, svih životinja, što gmitzu po zemlji? Niti je postojao, a niti će se selikada naći na zemlji čovjek, um, koji bi sasvim proniknuo prirodu, ali bi uspio proučiti sve, što ona u sebi krije.

Ali je ipak s jednom sigurnom i ne-popolinom činjenicom čovjek na čistu. Nigdje se ni prirodni ni kod ruda, ni kod biljaka, a ni kod životinja ne govoriti o moralnosti ili čudorednosti. Sve, što se u prirodi zbirava, zbirava se nužno, razvija se nevesnjeno, kreće se naprijed nezauzvratno. Niti koja od ruda znade, otkako je došta na zemlju i koja joj je svijet. Niti koja od biljaka znače, zašto baš ovako raste i ovaj plod donosi, a ne drugi. Niti si ſkota životinja svijesna, zašto se brani bav ovonom određenom bramom, a ne drugom. Niti ptice znaju, zašto najprije snese jaja, pa tekjar i jaja dolazi na svijet živi. Pomladak! Ali i druge životinje ne mogu obruzložiti, zašto odmame donose i svijet živi pomladak slijan sebi. Nigdje nema svijesti ni odgovornosti, zašto rade ovako, a ne drugiye, zašto jedna bljek koriste, a druga skode čovjeka. Kod njih nema optereće govorja o čudorednosti, pa dosjedno ni svrstavanja njihovih čina bilo u čudoredno dobre bilo u čudoredno zle.

Jedini je čovjek na zemlji, s kojim je nerazdruživo povezana čudorednost. Jedini je čovjek, za koga kažemo, da je moralna ili čudoredna. Jedini je čovjek, koji je čine, djele, i načinje u čudoredu dobra, a ako je svijestan blo, da mu je čin zao i svjerovaljno se odužio na takav čin, tada je učinio čudredno zlo.

Iza svakoga čudoredno dobra čine radi se u duši radosi i veselje, svijest je mirna i spokojna, čovjek stoji pravo na nagradu. Nagradu daju i ljudi i Gospod Bog. Ljudski nagrada može zatajiti, a često uistinu i zataj, ali Božja nagrada nikada ne zataj. Bog nagradu sasvim sigurno bilo ovdje na zemlji bilo na drugom svijetu, u preobrobenom životu. I obratno. Iza svakoga čina žana nastaju u duši nemir, tješnjava, duša je potisnuta, čovjek osjeća, da je zaslužio kaznu. Za čin djebla kažnjava i ljudi i Gospod Bog. Ako taj možda izmene ljudskoj kazni, Božji sigurno ne će biti.⁴⁴

Kazna će ga Božja univitati bilo na svijetu bilo na drugom svijetu.

Božji uzvanići

Što smo maznali Božji. Za sve je svijet je Gospodin Štrelje i jedan samo što ni mi, kao ni usvavci s Krstovom pridu, ne slušamo uvježi Božju pobjedu. Čujemo ga sigrano ali se nismo zaokupljali smanjivo poslovima, tezama i težnjama, koje nam ne dopadaju, da osjetimo, kako se radi o našem, nemože sve vlasnino i obilježjima, što se radi o pozivu, koji održuje našu sudbinu. Kadikad mišljam, ne čemo oskamati, ako odgodimo svijet polazak Bogu na neko drugo vrijetvu. Kadikad se izgovaramo, sebi i drugima, kako nikako ne možemo dospijeti, da poslušamo ovaj zavjet. Ali mi ne znamo da li će za nos još postojati vrijetveni i substrajni danu. Mi ne znamo, ne žimo li jednom, možda već doskora, kroz čit u dnu duše, žaliti svog seba i začinjanje.

Gospodin nas zove. Ništa nema... da bi nas bilo presudnije od Njegova poziva. Nikakve druge vremenske obaveze ne mogu zaključiti i prerasti naš obvezu prema Stvoritelju. A danas je još vrijeme, da podemo Njemu. Danas još imamo priliku, da svim vremenskim posviedocima svoju vlastnost i padnost svojem Bogu. Ne rustimova dan uzad protjeri! Ne rustimo, da možemo omrake sance prite po što smo se odzavaljali Božjem glasu!

POTOVOD RASTIČKIH MJERA U JUŽNOJ AFRICI sedam katoličkih pobjednika pše, da su rastički progredi koji su se dogadali u Europi, zasjenili siljone milje u ostalim kraljevinama svijeta. Međutim i postje sloma europejskih nacija u Južnoafričkoj umili se i danas provodi stranost politika razine diskriminacije od strane bilačad protiv crnih urođenika. Ova prototičanska i nedovoljena diskriminacija je premeđljila se na preziranju čovječevih dostojanstava. Crnaca, koje se smatra nijančima, sredstvima za proizvodnju predmetova za eksploataciju. Nepristupačni socijalni postupak prema Crnicima potporisivo, u kojem se oni numeriraju od strane bilačaca, zločinacima raznolikosti i nezadovoljstva materijalno, moralo, bilo, nedovoljno restituiraju, kojima su izloženi oboljeni ljudi, nijankovi obilježi, nešto učini, čak i licičaj, koja sebice privlači krcančine i u nejbolje nam, tumači osjećaj i pora protiv svjibjeli tutova, koji se Afridi sve više kri.

Svibanjski dogadjaj

(Pričam Edić)

One sto ti kasnije večeras pričati, tako je bilo uzbudljivo, da sam još čas prije kolobale bili ti je napisala ne. Savsim jednostavan doživljaj male djevojčice.

Slušaj!

Bila je jedna djevojčica. Četbi ču zapnuti i kom- ali nemoci nikome reći. Zaplu su je Made i Madje a polazila je drugi razred pučke škole kod Milosrdinaca. Od svih sestara Made je najviše volje, sestru Fides Bila je to vrtka bljeda redovnica s dugim, uskim rukama. Često je, tihim, prigušenim glasom govorila djeći o dobrome Bogu, kojega mnogi zaboravljaju. Stale Ga se i bila žalosna, da je to neće u vrtku, ali, on tako, kako je to već na tom svijetu. Tada Bi sagula glavu, udahnula, šutnula i bila žalosna i Made bi se ras-

tuzila, jer je imala tatu, koji nije htio u crkvu. Ipak, tata je bio tako mao, tako dobar, pričao i to je našljepio priče, nihao je na koljenima. Made je kačko voljeva tatu, i svom svojim dijetinom dušom držala za nizozvu, koja je lute.

Toga proljeća govorila je sestra Fides o svibnju i svibanjskoj Kraljici. U razredu su postavili otarlici s kipom Bogomajke, postavili svijetlike i čašu za svjeće a sestre Fides je občala, da će našlpošnju djevojčice čitav svibanj rediti i kiti maleno Marijinje avštevi. Još je rekla:

»Vjerujte djece, Majka Božja će vam uslijediti onu želu, za koju ćete Je nausnijedje i nezvadno moliti.«

U oči prvoj svibnji nakon obuke, okupile su se djevojčice oko otarlica. Sestre Fides je učigala svjeće i zapjevala: »Marijo, svibnja Kraljice...«

i djevojčice su nastavile litanijsku molitvu.

Majko dobro savjetja — pjevale su a u tom je časnu Madu čvrsto oduhnuti, ona će kriti kod kuda Martin Blaževići joj svoju veliku želu. U primicu manjina ornara našla je škafiju obloženu bilačim paprom oslikanu stinčnim ručilima, uzelu malu, srebrnu Bogomajku, koja je u jednoj bušici pokončila, lutkine svijetljake i sasvih male čaše. Gdje će oltar biti postavljen? Pa — u talmu svih seru, jer će za njega moliti. I u talmu lovačkih sobi, na niskom ornaru, iznad konjica, smještena lovačka osuška, učinila je i načinje otarlicu. Kako nitko nije bio u blizini kletke, sklonila ruke i zapjevala i svor grla:

»Marijo, Marijo, Ti bila ručice...«

Još je molila svim srećem, da taj oltar oblaži polaziti u crkvu... Tada se nještvo na otarlici manjika. Jesu, manjaka, te svjeće, a u hukinjeni svetičnjaku nije bilo prave svijetlice. Stara Made s manjim stolčiću za pisani domesne svjetlice i zapali.

Sarne se neđega nije sještja: da tu u tom ornaru počinju neboje, haruti i neki eksploziji, kolima se razgaraju u dunaju i brozli. Zato je bezbranično oduševljeno u vrt.

Dogodilo se da je manja našačka puška prošla lovackim sobom, osplijetala, zastala, nasenjedjala se, utemeljila svjetlu i otišla u grad.

Medutim je Made pregledala pupalku po ruci, nabrala i jorgovana, i osmisljena pravljila. Potreblja je za njene, nešto načinjene u težnji, da radi, kad je bilo blizu. Bag je bilo dobro, bag je dobro.

Naših utjela i svaki bijep i osjećajni pokret naše ruke nosi žiru, koju presećaju Bagu. Svaku našu takovo arce propisile radost i sreću dragima, kao što je čini sunce u vrlivima evjeća.

Toplina i milini ulijevi u dubu bljajnje onaj, koji dobro i u svibanjskom rjeđu rasplijetuje oči onoga, koji je teškim rjeđim pričinio. To čini i onaj, koji podupire nestale korezante Svetučom onoga, koji je umoran i shvanjen te Škofom živila. I onaj, koji oblikava svojim gađanjem i Užvarem suračnjem tripli dnevni posao radnoga čovjeka. I onaj, koji svadje i posuđu, u heliku može, skida s leđa bljajnje nje- gov teret neštimstine blužasnom rjeđi

Nedjelja Presvetog Trojstva

20. V. 1959.

Sv. Evangelije (Matej 28, 18-20): U ovom vrijeme reči Isus svojim učenjima: Doma mi je svla vlast na nebu i na zemlji. Idite dakle i naučavajte sve narode krijeti ih u imu Ces i Sina i Sveta Trostva. I mješte ih, da drže s vama moje zapovijedi. I eve ja sam s vama i sve dane do svjetske svijetlosti.

I. Izražavajući i htjeti rasumjeti tajnu presvetog Trojstva bila bi preuzetnost. Trost vjerujot o očko, kako nas naša sveta katolička vjera ubi, i ta vjera smruti naša srca. Točno uzvjeruje, spasić će se. A prevesto Trojstvo gledati i učivati, to je savršena sreća. U svjetlosti. Tvojem vidjeti čemo svjetlost. Sada gledamo u zagotonici, a tada čemo gledati samu stvar, lice u lice, vidjeti čemo Ga, kajek jest, Jedinoga u Trostvu. Za ovakavom dakle gledanjem teđimo, a čemo čemo do njega vjerom, usanjam i ljubavlju.

2. Mi znamo: Šta dugujemo prevestoru Trojstvu: Bogu Ocu, što nas je stvorio, Bogu Sini, što nas je okupio, i Bogu Duhu Svetomu, što nas je poštovao. Šta bismo bili bez stvaranja? Ništa. Šta bez okupljanja? Masa prokletnika. A bez posvećenja? Gresnici. Dajmo dakle svakoj Božanskoj osobi, što joj pripada, jer mi smo potpuno potpuni: Bogu Ocu stvorenu, Bogu Sini okupljenu, a Bogu Duhu Svetomu poštovanu dušu. Ona je stika Božja, diele Njegovo, dakle i vlasništvo Njegovo.

3. Dama mi je svla vlast na nebu i na zemlji, veli Spasitelj. On je dakle vladar svijeta, a nismo mi, i nije davao. Njegovo kraljevstvo treba da se širi i. Njegova riječ da se vrši. Povijest uči, da se riječ Isusova dosada vršila, jer se kraljevstvo Njegovo na zemlji proširilo više i dalje, nego ikakvo drugo kraljevstvo zemaljsko, a siri se i danas. Nije to djelo ljudsko. Da je djelo ljudske, davno bi propalo, kašto sva djela ljudska propaguju. To je djelo Božje. To je ona snaga, koja dolazi od Njega: Ja sam s vama u svu dane do svjetske svijetlosti. Zato kraljevstvo ne može ništa strušiti, i ono će voditi ljudje sve na više do potpuna savršenstvo.

Rado se pokorimo vlasti takova Vladara. Nastojimo, da budemo dostojni članovi Njegova kraljevstva, da uz-mognemo s Njime i u nebu kraljevati.

ZA APOSTOLSKOG NUNCIJU u Zapadnoj Njemačkoj imenovan je Mons. Alekzije Josip Muench.

Sv. PASKAL BAJLON

Rodio se na Dubovu 18. svibnja 1548. u austrijskom gradu Steyru u Španjolskoj. Kao malo postro uzeo je u svoj život slike Presvetog Djevice, koje je od njeve njevinje sinovskog hrbata, a nad njom sv. Hostiju. Sv. Franjo i sv. Klara su ukazali mu se i pozvali ga, da uđe u redovničku. Uputio se u Valencijsku, ali ga nisu primili. Pet je godine ble u službi kao pasnik. Jednom je na paši u zgradi zvona za Podizanje kleknuo u svetom strahopostrovanju i tada mu se ukazala sv. Hostija. Od toga će u nekim maticama biti i pod nazivom sv. Paskal. Uz Hostiju, na Španjolsku 1564. brinu se ga u francuskoj red. Foglarvari su htjeli da ga bude svećenik, ali je on to u početku otklonio, kao tiskarski sv. sv. Franjo.

U redu je najradile vrlo napajao službe. Dao je primjer junice poslužnosti, kad je iz Španjolske, po jedinstvenu poslu počinjan u Parizu. Idući u redovničkom odjelu kroz krvirovite kravljene bio je zlostavljan, zatvaran i podriven. Ljubio je osoblje sv. strošaštva. U letom je odijelio pravac u redu do smrti. Svoje malene obroke dijelio je siromasima. Na sve je našao trapiro svoje Blelo.

Sv. Paskal je naučio sve ove kreposti od siromasnoga, besprimernog po-

niznoga i podnemoga euharistijskoga. Španjolskoj Mađarskoj, Bišćevo prema presvetom Euharistiju bila je najveće kremnost ovoga velebnoga euharistijskoga Svecu. Sve sljedeće vrijeme proveo je uzet svetosveskim Sakramentom. Slobolu putu na dan letje je, da Mu se poklopi. Time je postizao visoki stepen načelnika siednjenja s Bogom u ljubavi. Njegovu dubokom znanju i shvaćajušu ostavstvu sv. vjere divili su se načelnici i nobodovi. Često je bio u zanosu, pogotovit imed zemlje.

Umre je u mjestu Vilareal na Duhovu 17. svibnja 1592. u času podizanja sv. Hostije. Za vrijeme zadnjih leđa je crkvi na odru Mrtav je otvorio oči, kad je svećenik podignuo sv. Hostiju i one ponovno, kad je bilo podizanje sv. Krvi. To je bilo utvrđeno u postupku kanonizacije.

Tjele je njegovo ostalo svjeće i na raspadnuto. G. 1618. ble je proglašen blaženom. G. 1680. svetim. Papa Leon XIII. proglašao ga je zaštitnikom svih euharistijskih društava i konakra.

Posebno cudo, koje je znaciću samo za ovoga Svecu, to su udaci, koji se čuju iz njegove Hrseci i iz njegovih sv. Mod. Snadani udaci navještaju teške događaje, a lanski su znali, da će Svetac usisati molitvu svojim stovatelja.

PRESVETO TROJSTVO

Nedjelja iz Dubova posvećena je u čast Presvetog Trojstva. Grči slave na tu nedjelju uspomenu na sve Svetе i zovu je Nedjeljom Svetu Svetih.

Na nedjelju presv. Trojstva opominje naša Crkva, da zahvaljuju Bogu na svim dobročinstvima, koje primisimo od prevestore Trojstve; da iskazujemo zahtjevne blagovne Bogu Ocu, koji je iz ljudi prema nam da svor Sina, jedinica, da dode na svijet i da nas spasne, da zahtjevujemo Bogu Sinu, koji je postao čovjekom i da se ne otkun za nas, da zahvaljujemo Bogu Duhu Svetom, tamo, dijelitvom milosti, koja nam je Isus zaslužio.

Na taj blagdan treba da govorimo zajedno sa Crkvom: „Da je blagoslovno sveto Trojstvo i nerazdijeljeno jedinstvo, jer nam učeni mlađe se svoje. A ovo je katolička vjera, da isporučimo jednog Boga u Trojstvu i u Troj-

stvu u Jedinstvu. Jeden je Otac, jedan je Sin i jedan je Duh Sveti...“ I u ovom Trojstvu ništa nije ni prije ni poslije, nego su sve tri osobe od vjeća i jednake, tako da su svemu treba da se postube Jedinstvo u Trojstvu i Jedinstvu?... I poradi tega mali dnevne povise postavimo: Svetu Ocu i Sini i Duhu Svetom, zato mi sve naše molitve prepričavamo na uslavljanje po Gospodinu našem Isusu Kristu, koji s Ocem živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga u vječnoj vječnosti. Mi slavimo, Oci i zahvaljujemo Mu, jer je stvorio i jer nas uzdržava i naručuje bezbrojnim dobročinstvima, m: častimo Sina Božjega, koji nas je otkorio svetim Krvi i hrbatu i poštujemo Duha Svetoga, koji nam obilato dijeli Kristom zasluženu milost. Čovjek kralještan poštite i ljudi cijelo prevestro Trojstvo, jer je ono naše spasenje, naša nade i naša čast.

Na taj blagdan treba da govorimo zajedno sa Crkvom: „Da je blagoslovno sveto Trojstvo i nerazdijeljeno jedinstvo, jer nam učeni mlađe se svoje. A ovo je katolička vjera, da isporučimo jednog Boga u Trojstvu i u Troj-

slici te im podnemimo stvari, koje smatrate nijihovu čast i njihov plemenit rad za narod, kulturu i vjeru.

Jos je užudnje i žalosnje, što je „Jas- dan-film“ po tom i takvom romanu izradio film „Bakonja Fra Brne“, koji se potencijalno prikaziva u Zagrebu. Zastje je uopće taj film izrađen? Zastje je trebale težke pare i skupocjeni materijal i ogromna trud rasuti za takav film, koji predstavlja historiku mistificiranju, izri givanje i vrhunje naših deblnih franjevaca?

U filmu „Bakonja Fra Brne“ prikazuju se naši franjevci kao puški bijenice, koji samo jedu i spavaju, kao nemoralni pokvarenjac, kao sovru tipovit vrijedni rugla i prijezira, kao netjesnici varalice i kao gojkoški naroda. Zar takvo prikazivanje naših franjevaca nije smrdom i uvreda za našu kulturnu narodnu zajednicu, koja vidi dobro poznju njuhov kulturni rad, ulike ga čijem i zato njih postuje iskreno volj te stoljećima? Zar se na takav način moramo oduzeti franjevance, koji su svu svoju trud pa i život poigrali na oltar domovine, za napredak narodne kulture i uopće za uzvišenje narodne idealne? Zar Jadran-film nema osjećja odgovornosti pred našim narodom i vjerskim osjećajima. Ovaj njegov film žalomna je pojava, koja na temelju lažne prade unosi nove smutnje u naš društveni i narodni život, namjesto da pridonese smirivanju strasti i moknje. Tendencije ovog filma ne može nikome donijeti postene koristi?

Zato ovaj film treba da gašenjem omesti i oduzeti i to stanovista hrvatske kulture, kojeg su noši franjevci mnogo dugo, i to stanovista našeg iste. I za razliku od sadašnjih povijesne istine, kada su stanovista hrvatska i sa stanovista

Crkve i vjerske i načinone smotljivosti

PREDSTAVNICI „OPĆEG POKRETA ZA SVJETSKO PREGRAĐANJE“ KOD SV. OCA

St. Otar je primio u sudjelujuću i izaslanicu o. a. jednu grupu učenika hrvatskog „Općeg pokreta za svjetsko pregrađanje“, koji se je držao u Rimu. Grupa je sastojala se delegata iz Francuske, Belgije, Engleske, Italije, Japana i SAD-a sa sveobuhvatom Širskom (SADI), Ugrom, Damiani, advokatom iz Rima, Pierre-Groues, zastupnikom u francuskom parlamentu te Ritter-Larson, norveškim generalom Šv. Otar je predstavnicima ovog svjetskog pokreta odzvao na francuskog jeziku govor, u kojem je među ostalim rekao:

„Srđačno Vam zahvaljujemo za Vaš pozdrav. Vama je dobro poslati Nad Življi interes za stvar mira u tako usmjerenoj čovječanstvu. Mi smo sa to daleti tako brojna sveobuhvatna. Ostatkom, rad za mir je sastavno dio Naše misije. Održanje ili uspostava mira u svijetu biće je uviček, a i sad je, predmet Naše stalne brije. I ako velo često rezultati ne odgovaraju Našim naporima i Našim djelima, neuspjeh Naša nikada ne obeshrabruje. Mi ćemo nastaviti svi radom, dok mi ne nađu svjetlost. Vjerna Kristovu dušu Crkva teži miru i radi za mir svim svjećima saglasna; ona će čini zapovijedajući, opominjuci, djelujući i maleći. Crkva teži stvari sile mira. Ona želi mir, ona radi za mir, njezin je sve ga svima onima koji žele mir kao i ona, i koji predano rade za mir.

Vaš pokret je upravljen realizacijom političke organizacije svijeta, koja bi mogla s usmjerom djelovati. Ništa nije sklonidje s tradicionalnom naukom Crkve, ništa prikladnije njenoj naući o zakonitom i nezakonitom ratovima, posebno u današnjim okolnostima. Treba dakle doći do jedne ovakve organizacije, da bi se učinilo kraj treći u naoružanju. U protivnom ne će pređi mnoge godine i narodi će doći u nestvorne bledje, potpune propasti.

Mi smo uvjereni, da Vam prva brig mora biti usmjerena solidnom postavljanju temeljnog načela na svim područjima: narodnom i konstitucionalnom, gospodarskom i društvenom, kulturnom i moralnom.

Na području narodnom i konstitucionalnom. Na prvom mjestu danasni je život naroda rastoven bještavim kulem brojčanim vrijednost. Gradnja je glas. Ali, kao takav, on u stvari nije ništa drugo nego jedinka zatidnica, cijelokupnost koju predstavlja večina Bi manjih. Preorientacija nekolikočinica glasova, kaj i samo jednog glasa dovoljni su da je preokrene stvari u drustvu. Na jednoj strani pojdina počinje vrednost toliko, koliko vrednost njezine uloge u obitelji i u društvu nitko i ne piće.

Na gospodarskom i društvenom području, među proizvodnjačima svih dobiti, dok je oroljavčina cijena jedina norma, koja odlikuje o proizvodnji i u poslođi posla. Odatle dolazi da imetne podjele ljudi u društvu umjesto opće suradnje u profesionalnoj zatidnici.

Na kulturnom i moralnom području. Individualna sloboda ljudi, svih građana, svih pravila, svih objektivnih i socijalnih vrednotama u stvarni predstavljaju običajnu anaziju.

Koliko mjeru moralne čvrstine, predviđalačke intelektualne, i prilagodljive sposobnosti mora imati onaj svjetski auktoritet, koji je potreban vido nego likida u ovim kritičnim vremenima, kadu dobra volja potrebuje oslonce u jakom auktoritetu.

Eto gospodo Štrökg polja rada, studenti i akcije: vi ste gašavili i sagledali, vi imate smještaj da ga se privratite. Mi Vam festitamo. Mi Vam izražavamo svoje našibne feste i Mi od svega srca zazivamo na Vas i na Vas nosio Božje prosvećenje i Božji blagoved.

BROJ KATOLIKA U SKOTSKOJ pojavio se u 1950. na 745.125. U 1949. bio je u Skotskoj zaredeno 992 svećenika, dok je u 1950. bilo zaredeno 1.024. U istoj godini je bila otvorena 21 nova crkva, a broj kršćenih je bio uvestružen.

U SJEDNIJENJU DRŽAVAMA AMERIČKIM jučer se počeo za pomaganje svećeničkim zavrama. Mnoge buduće i mnoge katoličke društva proglašile su mjesec ožujak mjesecom svećeničkih svetinja.

Film „Bakonja fra Brne“

G. 1951., u sv. I. i II. reviji „Dobar Pastir“, napisao je Dr. Štefan Petron, na 10 stranica raspravio: Matavulj „Bakonje Fra Brne“ — književna mistificacija.

Poznato je naime, da je srpski književnik Šimao Matavulj kroz više godina živio u pravoslavnom manastiru Krupa, gdje je kod svoga strica kaludera Serafima i on učio da kaluder. Matavulj nije postao kaluder, ali je

njegovih deživljaja i dojmova u tom pravoslavnom manastiru kaj i iz drugih priča i izmišljenih lica i zgoda načinu napisao roman „Bakonja Fra Brne“ (g. 1968.). I sam Matavulj je priznao, da je to tako. Međutim Matavulj nije radnju svog romana smještio u pravoslavni manastir Krupa, nego u katolički franjevački samostan Visovac. Zašto je to učinio, pitanje je za sebe. No time je svakako učinio neopravdu i uvedre našim franjevcima, jer je on opisao u lažnoj i izmišljenoj

da, on ponovi: „Zasto?“

Mađi je ustraćeno Šaptala: „A, tata, ble je samo oltar. — I ja sam molila da jedno uslišanje. Zapallia sam svetu i rekla Majci Božjoj, da je ugas, a moje hote uslišati. Tako da znam.“

„Kako uslišanje?“ zastudi se tata. Tada kroz sase priznanje: „Da Ti, tata... ideš u crkvu...“

Osvršaj tatin podred postao je teško. Utječe je dugoo, a tada mu se ne raspade i umjesto tekora počinje sreća sreće sreće. I tatin glas, kaj je

Te je godine Matavulj s tatom u crkvu u predvezdju, na svibljanski nebočnosti. Vele, da su tatu onako krupog, visokog, vidljivog, kajke klije predstavlja jednost ranog lutra — dok se dižešno u Prizren...

Ormarini je sasigurno piohorn, jednost, — i znači, Edicce, — velerina, ka- da se po svećelju, isam postolj, velerina, kajke klije predstavlja jednost ranog lutra — dok se dižešno u Prizren...

Širor je ušao: „Tko je to učinio?“ Državljani Mudin: „Tata... — ja...“

Opet tatin: „A zastio? Šta ti pada na zastio?...“ ne može Matavulj niti odgovoriti.

SNAGA DUHA

Svojom duševnom sposobnosti čovjek je zamislio i izradio sve moguće stvari, strojeve, saobraćajne i obavještajne sredstva, sve u graditelstvu, slikarstvu, kliparstvu, glazbi — sve što se jednoma riječju zove ljudska kultura. Sav taj veliki napredak proizvod je i plod čovjekove misli, čovjekova duha. Kad je čovjek jedan predmet zamislio i voljom odlučio da ga proizvede, onda ta volja, ta druga duhovna sila, pomenuta energija, koju je čovjek posredstvom hranje primio od Sunca, pokreće ruke i izradjuje zamisleni predmet. Tu se vidi, kako ljudski duh smade to stvarstvo da se služi prirodnim silama, energijom na svom rukom kao alatom, da proizvede neki predmet, koji je u početku postao kao čista misao predodžba duhovnog tvrtora. Drugi alati i strojevi, kojima se čovjek služi, mogu se smatrati kao proširenje i dlanjem moći ruke, a sve služi za proizvodnju potčeno zamislenih i planiranih predmeta.

Ako te čovjek, kao stvorenje tako savršeno izgrađen te poseduje vlastitosti kao što su: mišljenje, rasudljivost, sposobnost i sposobnost za izgradnju duhovnog i materijalnog napretka, — kako li onda sve vlastitosti i savršenstva ne postoji Stvoritelj svijeta?

Kao što se ljudski duh može da služi prirodnim energijama ili silama, da ostvaruje sve moguće dobiti i predmete ljudske kulture, tako se slično neizmjeri: Duh kojega nazivamo Bog, služi od Sebe stvorenim prirodnim silama, prirodnim zakonima, koji deluju u beskrainoj radionici svemira i životu.

Covjek, koji je naučen da sve posmatra tijesnim stitilima, teško shvaća mogućnost duha, da vlaže i upravljaju fizičkim silama i materijalnim predmetima. On misli i pita se: kako može duh, koji je nevidljiv, da vlaže i pokreće silama i tvarima? Ali stvarnost je da ljudski duh, neigova volja, a to je duhovna sila, pokreće tijelo, pokreće ruke i s njima alate, strojeve, saobraćajna sredstva i izvodi sve moguće radove, proizvodi sva moguća dobra. Stvarnost je, da su sve prirodne sile, koje su neizmerno snažnije nego ljudska snaga — vopće nevidljive Snage, koje pokreće vlastove i parabode — programirana para — nevidljiva je. Električna struja, koja pokreće sve moguće strojeve, isto je tako nevidljiva. Sila gravitacije (teze), najudešnja prirodnja sila, koja pokreće nebesa tijela, također je potpolno nevidljiva snaga.

Uzimimo kao primjer silu teže našega Sunca. S onim malim dijelom te sile, što zahvaća našu Zemlju, pokreće Sunce oko sebe težinu od 6 hiljada tri-slijuna tona (toliko je naime teška planeta Zemlja). Kada bi upregli sve čovječanstvo, koje broji 2 i pol milijarde duša, i da svaka osoba prošjeće vruće snagom od 80 kg, moglo bi povuci težinu od 200 milijuna tona. Da povuku težinu Zemlje, trebalo bi ništa manje nego 30 bilijuna toliko ljudi koliko obitava na Zemlji. A Zemlja je samo jedan sitni planetarij, pratilac našeg sunca na negovoj putanji u zvezdanom sustavu Kumovske Slame (Mlijecnog Puta).

• A što je naše Sunce i što je zvjezdani sustav Mlijecnog Puta i svi oni daleki mlijelični putevi (galantike i nadgalijski) prema Božjemu suncu, beskršnjom, viječnom i svemoćnom Duhu, koji je sve to stvorio, sve podržava i svime upravlja? „Idja Bezbognačno — rekao je Luj Pasteur — obuhvaća svih religija. Ona imade dvostruki značaj: da se sedjene strane silom znače, a druge da je neshvatljiva. Tu ne preostaje drugo, nego nasti na koljenas.

KRSČANSKI PAR (Le couple chrétien) zove se skripta studija i članaka, koja je nedavno pod uredništvom Daniel-Ropsa izšla u Francuskoj. U ovoj knjizi, koja je mnogo hvaljena i u samoj Francuskoj, obrađen je problem kršćanskog braka. Sudjelovali su autori: G. Thibon, Madoule, o. Riquet i drugi. Knjiga je izšla kod izdavačke kuće Amiot-Dumont.

Iz katoličkog svijeta

SVETI OTAC je 19. ožujka primio u generalnu audijenciju preko 1.000 hodočasnika iz raznih krajeva svijeta, među njima i liječnik broj mladenaca. Sv. Otar je održao hodočasniciima govor na nekoliko jeziku i na kraju im podjelio apostolski blagoslov.

NA VELIKU SUBOTU sv. Otar je primio u generalnu audijenciju u bažilići sv. Petra velikim broj hodočasnika iz Italije i drugih država Europe, među kojima nekoliko grupe studenata iz Njemačke i Švicarske. Audijenciji je prisustvovala i jedna grupa američkih vojnika. Sv. Otar je održao hodočasniciima govor na talijanskom, francuskom, njemačkom, engleskom i španjolskom jeziku. Pošto je održao govor i podijelio apostolski blagoslov, sv. Otar je prošao pješice veliki dio crkve zadražavajući se u razgovoru s pojedinim hodočasnicima različitih narodnosti.

KATOLICI U INDIJU se pripremaju, da na svečan način proslave 400-godišnjicu smrti apostola Indije sv. Franje Ksaverskog. U Indijskom gradu Gojj, gdje počiva tijelo ovoga Svecu, grade se svratišta za smještaj velikog broja hodočasnika koji će ovom prilikom doći iz svih krajeva Indije. Tijelo Svecu će biti tokom godine izloženo zaštetu vernika.

U UTORAK 27. OŽUKJA u prisustvu sv. Oci bili su proglašeni "Tuto" dekreti za beatifikaciju Slugi Božjih Franje Antonija Salvini Franjeve, Marije Viktorije Terezije Couderc, svetiće-ljetnice Drustva Naše Gospe od Cenakula i Placiđe Viel, druge generalne starješinice Instituta kršćanske "cole milosrđa" Druga taj dekret je Sv. Kongregacija Obreda, koja su istom prilikom bila proglašena, odnose se na odobrenje čudesu, koja su se dogodila na zagovoru Slugi Božjeg Ignacija da Laconi, kapucinskog brata lajika, Emiliije de Vialac utemeljiteljice Instituta sv. Josipa i Marije Dominike Mazzarello, svetiće-ljetnice Kongregacije sestara kćeri Marije Pomoćnice.

PRVI NACIONALNI EUHARISTIČKI KONGRES katolika Afrike Zlatne Obale, koji se održava u gradu Kumaasi, najvećanje je završen. Kongresu su prisustvovali osim Papog nego legata, dva nadbiskupa i osam biskupata. Kroz cijeli tijedan od 18. do 25. srpnja svečanosti su se odvijale uz sudjelovanje crkvenih i civilnih odiljaka i u ogromnog broja vjernika. Svakoga dana su se u katedrali održavale svečane pontifikalne službe Božje te "Svete Ure" klanjanja. Osim toga održavana su razna zborovanja i prikazivanju su kazališnim komadima vjerskog sadržaja. Svečanosti su dostigle svoj vrhunac u nedjelju 25. veljače. Po ujutru sluzena svečana pontifikalna sv. Misa u mješovitoj katedrali, postje podne je krenula k Kongresnom Parku nepregledna procesija. Na završetku procesije obavljena je početna katolika Zlatne Obale Prečistom Srcu Marijini. Poslije toga mnogošće je preko radia sašalusošu govor sv. Oca, koji je bio izrečen na engleskom jeziku. Po završetku govorova sv. Oca, po riječi papinskog legata, koji je izrazio svoje duboko zadovoljstvo s ovim svečanim danima, u kojima su vjernici Afrike Zlatne Obale na svakoj vrijadi način manifestirali svoju vjeru i svoju ljubav prema Svetočestivenom Isusu i prema Njegovoj sv. Crkvi.

U TULUZI u Francuskoj održan je početkom mjeseca travnja prvi nacionalni kongres udruženja tzv. "slobodne nastave", te jest udruženja katoličkih roditelja, nastavnika i učitelja, koji predaju na privatnim katoličkim školama. Kongres je prisustvovao redatelji, a kroz 30.000 prisutnih delegata. S kongresa upućena je javnost rezoluciju, u kojoj se traži, da se katoličkim školama daju iste pogodnosti kaj i državnim.

M. MICHEL I F. SCHACCA izdali su u Francuskoj knjigu o "Problemu Boga i vjere u modernoj filozofiji". Dodali su do slijedećeg zaključka: "većina filozofa i misilaca, da bi našli izlaz iz današnje krize, vraćaju se Bogu i vjeri. To je vraćanje kakaf podagano, no osjeća se konstantno (stalno). Manjina, koja isporuđuje ateizam (bezbožstvo), nije indiferentna nego se nepomičrivo i boriti za svoja ateistička načela."

ŠVICARSKA danas broj 4.265.703 protestanata, 1.605.862 katolika i 1.463.499 pripadnika raznih sekta. U Švicarskoj je 1950. bilo otvoreno 11 novih crkava, a sada se nalazi u gradnji 10 katoličkih crkava. Predviđa se, da će ovih 10 crkava biti predano božićnou tokom ove godine.

FILIPINI SU ZAKLJUČILI, da će u Vatikanom podržati stalne diplomatske odnose. Zato će kod Vatikana imati svoje stalno poslanstvo, a u Malajzi u se otvoriti nuncijatura.

OTOR FORMOZA, koji Kinzel i Jancani nazivaju Taiwan, ima oko 7 milijuna stanovnika, od kojih su 7/8 Kinezi, a 1/8 Malajci. Katolika na Formozu je 14.274, za pastorizaciju kojih se brine 45 svećenika, od kojih su 23 Kinezi. Otko stotinu časnih sestara je uposlen na Formozu u raznim katoličkim karitativnim ustanovama.

HOLANDSKI KATOLICI se pripremaju, da na svečan način proslave 400-godišnjicu smrti apostola Indije sv. Franje Ksaverskog. U Indijskom gradu Gojj, gdje počiva tijelo ovoga Svecu, grade se svratišta za smještaj velikog broja hodočasnika koji će ovom prilikom doći iz svih krajeva Indije. Tijelo Svecu će biti tokom godine izloženo zaštetu vernika.

BIBLIJSKI GRAD JERIHON započeli su iskapani katolički arheolozi. Oni su do sada našli dosta zanemljivih stvari i dokumenta.

O. METHOD ROJKO imenovan je za prvega benediktinskog opata istočnog oreda.

ZASLJEDANJE FRANCUSKOG EPISKOPATA u Katoličkom Institutu u Parizu održao se od 3. do 8. travnja pisanim sastankom cijelog francuskog episkopata. Ovali sastanak, koji je imao vrijednost kongresa biskupa, nije se održao u Francuskoj sve od 1906. godine.

Razumljivo je stoga njegova važnost za cjelokupni katolički život Francuske. Biskupi su raspravljali o slijedećim pitanjima: organizacija sekretarijata Katoličke Akcije, problem katoličkih škola i slobodne nastave i problem pastve sakramenata Izvještaj o školstvu da je kardinal Gerlier, nadbiskup Lione. Svose referate održali su i kardinal Salige i nadbiskup Pariza mgr. Felitin. Na sastanku bio je prisutan i papinski nuncij mgr. Roncalli.

ISTINITOST BIBLIJSKIH DOGAĐAJA I GEOGRAFIJE svakim danom sve više potvrđuju moderne istraživanja. Tako su historičari zadnje vrijeme utvrdili istinitost sedam gladnih godina u vrijeme faraona Tuthome III. oko 1500. godine prije Kristova rođenja. Ova je faraon povjerio stranu Josipu brigu za sabiranje žitnih zaštiha. Kanal, što ga je Josip dao izgraditi, da smanjiti opasnost od pretjerane poplavne Nila, odvodi je sušavu vodu u veliki prirodnji pustinjski bazen, a odavde je u sušnim godinama istim kanalom natapao zemlju. Ovali kanal još i danas narod zove Bahr Jusuf, što znači Josipova rijeka. — Znanost još nije dokazala netočnost ni jednog biblijskog teksta, već samo postepeno dokazuje njegovu istinitost.

KARO SE ZVALA SVETA IVANA? Utrenji povijesni stručnjak o. Donceir i D. L. Kojega smo ovde već jednom spomenuli kao neumornoga istraživača života francuske Svetice-junakinje, isplativao je pomoć u sačuvanim dokumentima, da smanjiti opasnost od pretjerane poplavne Nila, odvodi se u slobodnu vodu u veliki prirodnji pustinjski bazen, a odavde je u sušnim godinama istim kanalom natapao zemlju. Ovali kanal još i danas narod zove Bahr Jusuf, što znači Josipova rijeka. — Znanost još nije dokazala netočnost ni jednog biblijskog teksta, već samo postepeno dokazuje njegovu istinitost.

KARO SE ZVALA SVETA IVANA? Utrenji povijesni stručnjak o. Donceir i D. L. Kojega smo ovde već jednom spomenuli kao neumornoga istraživača života francuske Svetice-junakinje, isplativao je pomoć u sačuvanim dokumentima, da smanjiti opasnost od pretjerane poplavne Nila, odvodi se u slobodnu vodu u veliki prirodnji pustinjski bazen, a odavde je u sušnim godinama istim kanalom natapao zemlju. Ovali kanal još i danas narod zove Bahr Jusuf, što znači Josipova rijeka. — Znanost još nije dokazala netočnost ni jednog biblijskog teksta, već samo postepeno dokazuje njegovu istinitost.

NADBISKU GANDOUR, voda sijske kršćanske sekte, obratio se na katoličku vjeru uz velike potiske.

Oprijeđenje svoje okoline. On se upoznao sa katoličkom vjerom preko kardinala Tappounija, antiohijskog patrijarha. Prije obraćenja držao je duhovne vježbe u katoličkom sjemeništu. Obraćen je bilo toliko ushićen, da je uslikan, da više vrijedi jedan dan života u tom sjemeništu nego 15 godina njezina svećeništva izvan Katoličke Crkve.

SVJETSKI KONGRES lajđakog apostolata održat će se u Rimu od 7. do 14. listopada o. g. Na konferenciji za štampu, koju je 4. travnja o. g. u Rimu održao o. Mc. Cornik, on je rekao: "Lajđaci nisu samo ovlašteni od crkvenih hierarhija, da suraduju u apostolskoj Crkvi, ali su i potrebni njihove su radnje. Misija lajđaka ima naročiti zadatak u prilikama i vremensima, koje prosljaju. Uvidjali su veliku važnost apostolata, lajđaka svjetski će kongres, koji će paripremati, imati ogroman odjed.

U OBRAZNU DOGME UNEZNESENJA Bl. Dj. Marije na Nobo napisao je poved davno u engleskom časopisu "Life". Lajđi davan časopis latinski oblik Green. Lajđi davan časopis latinski oblik Green. Green je obraćen na katoličku vjeru.

DARUJ

Zelis li darovati — pitaj se: "Za darivarske?"

Ako čujes odgovor: "Zato, da se po kažeš", — daruj svejedno, netko i apak imati koristi od tvoga dara.

Ako čujes: "Darivam za to, da srce razveselim", — daruj, neka ti srce barem časkom veseli.

Cujes li odgovor svoga srca: — "Darivam, da se darivani razveselim", — daruj, svu čes vječnost radovati.

JOHN RASCOR, bivši čef demokratske stranke u Sjedinjenim Državama, ostavio je veliko bogatstvo od 5 milijuna dolara za katoličke ustanove. Imao je 24 unučadi. Svakom je ostaо više od 50.000 dolara, a sve ostalo za dobrotovrnu svrhu. On se ističe u potpomaganju katoličkih ustanova.

ELEONORA FIGARO prva je crnačka žena, koja je dobila u Americi veliko papinsko odlikovanje "pro ecclesia et pontifice". Za Crkvu i za Papu.

HIROSIMA CE BITI KATOLIČKA Japanski grad Hiroshima, u kojem atomska bomba ubila gotovo cijelu stanovnicu, srušila je srednje i visokosrednje učilište. Grad postaje sve više katedrala. Obitelj Henderson, crnaci obitelj iz američkog grada Buffalo, prešla je sva na katoličku vjeru, otkači se biskup O'Hara ukinuo u svojim biskupskim posebne crkve za crne i bijele.

PROSTENJE MARIJE POMOĆNICE

KRŠĆANA NA KNEŽIJI U ZAGREBU

U nedjelju 20. svibnja na blagdan Presv. Trojstva slavi župa Marije Pomoćnice kršćan na Krneži svoju Zagrebinu slijedećim rasporedom:

17., 18., 19. V. svečana trodnevni u pola 8. na večer 20. V. 7., 8. i 9. pol. 12 sati tine sv. Mise bez propovijed. 6. i 8. sati pjevana sv. Mise s propovijedima, u 10. sati pontifikalna sv. Misa, koja će služiti preuzevnuti godopodnik o. Rafael Rodić, nadbiskup, propovijedi, u 5. sati p. podne pučki blagoslov, od 7. do pola 8. molitvena pobožnost pre kipom Marije Pomoćnice, u pola 8. propovijedi, iz tega svečani blagoslov.

Nam su crkveni blagdan Marije Pomoćnice, koji obe godine pada na 23. V., bit će sv. Mise u 6., 7., 8., 9. i 10. sati.

Stotovatelj Marije Pomoćnice, pohodi te Njezino svetište!

OGLAS

KUCLER ALBIN, Nova Gorica Blok XIII, izrađuje i popravlja orgulje harmonon. Rado bi takove poslove radio u Istri.

NADBISKU GANDOUR, voda sijske kršćanske sekte, obratio se na katoličku vjeru uz velike potiske oprijeđenje svoje okoline. On se upoznao sa katoličkom vjerom preko kardinala Tappounija, antiohijskog patrijarha. Prije obraćenja držao je duhovne vježbe u katoličkom sjemeništu. Obraćen je bilo toliko ushićen, da je uslikan, da više vrijedi jedan dan života u tom sjemeništu nego 15 godina njezina svećeništva izvan Katoličke Crkve.

SVJETSKI KONGRES lajđakog apostolata održat će se u Rimu od 7. do 14. listopada o. g. Na konferenciji za štampu, koju je 4. travnja o. g. u Rimu održao o. Mc. Cornik, on je rekao: "Lajđaci nisu samo ovlašteni od crkvenih hierarhija, da suraduju u apostolskoj Crkvi, ali su i potrebni njihove su radnje. Misija lajđaka ima naročiti zadatak u prilikama i vremensima, koje prosljaju. Uvidjali su veliku važnost apostolata, lajđaka, da kada se vidi — ne odgovara pravom obliku prezimena.

U OBRAZNU DOGME UNEZNESENJA Bl. Dj. Marije na Nobo napisao je poved davno u engleskom časopisu "Life". Lajđi davan časopis latinski oblik Green. Lajđi davan časopis latinski oblik Green. Green je obraćen na katoličku vjeru.